

УДК 339.41

Ляшук Н.- ст. гр. БМмі-53

Тернопільський національний університет імені Івана Пулюя

ПЕРЕВАГИ КЛАСТЕРІВ У ВПРОВАДЖЕНІ ІННОВАЦІЙ

Науковий керівник: к.т.н., доцент Стойко І.І.

Кластер – це галузеве, територіальне та добровільне об'єднання підприємств, які тісно співпрацюють з науковими (освітніми) установами, громадськими організаціями та органами місцевої влади з метою підвищення конкурентоспроможності власної продукції та підвищення економічного розвитку регіону. Також кластери пояснюють як мережу постачальників, виробників, споживачів, елементів промислової інфраструктури, дослідницьких інститутів, взаємозалежних у процесі створення додаткової вартості.

Участь у кластері надає переваги у доступі до нових технологій, методів роботи і можливостей поставки. Фірми, які входять в кластер швидко дізнаються про прогрес в технологіях, про доступність нових компонентів і обладнання, про нові концепції в обслуговуванні та маркетингу і постійно слідкують за цими змінами, оскільки ці задачі полегшуються постійними взаємовідносинами з іншими членами кластера. Участь в кластері дає можливість безпосередньо слідкувати за діяльністю інших фірм. В протизага цьому ізольована фірма має гірший доступ до інформації і змушена при цьому більше платити, також для неї збільшується необхідність виділяти ресурси на досягнення нових знань в межах своєї структури.

Потенційні переваги кластерів полягають в розумінні необхідності і створенні можливості для впровадження інновацій. Нерідко фірма в межах кластера може значно швидше знайти джерела нових компонентів, послуг, устаткування, а також інші необхідні при впровадженні інновацій елементів, незалежно від того, що їй потрібно – нову виробничу лінію, новий процес чи нову модель постачання.

Новий спеціалізований персонал легко підібрати для заповнення спеціальних вакансій, які виникають при використанні нових підходів в даній місцевості. Корисна в процесі нововведень взаємодоповнюваність легше досягається, коли учасники розташовані близько один до одного. Вхідні в кластер фірми можуть експериментувати при менших можливостях, а також можуть не брати на себе великих обов'язків, допоки до кінця не впевняться в тому, що новий виріб, процес чи послуга будуть приносити вигоду (прибуток). В протилежному випадку, фірма, яка розраховує на отримання ресурсів з віддалених джерел, змушена значно більше надавати увагу підписанню контрактів, забезпеченні відвантажень, отриманню необхідної технічної підтримки і сервісного обслуговування, а також погодженню роботи з великою кількістю інших структур. А фірма, яка розраховує на інтеграцію по вертикалі, зіштовхується з складністю в торгівлі, пов'язаною з інноваціями, при цьому виникає необхідність підтримки існуючої продукції та процесів під час розвитку нових. Ці та інші переваги, які виникають від впровадження інновацій, підсилюються безпосереднім тиском – тиском конкурентів, тиском, направленим на вирівнювання та постійні змагання, - існуючим в зосереджених в географічних відносинах кластерів. Схожість основного оточення, в якому існують фірми, наявність великої кількості конкурентів заставляють їх творчо підходити до різних питань. Направлений на нововведення тиск з кожним разом посилюється. Окремим фірмам в кластері достатньо важко залишитись ведучими протягом довгого періоду, але більшість фірм розвивається все швидше, ніж це проходить на похожих фірмах, розташованих в інших місцях.